

Rigorózní práce **Mgr. Moniky Nekvasilové**

na téma

„Vyživovací povinnost rodičů a dětí“

P o s u d e k k o n z u l t a n t a

Předložená rigorózní práce má celkem 114 stran. Je poněkud atypicky rozdělena do 14 částí: první představuje úvod, pak následuje sedm částí vlastního textu, devátou částí je závěr, pak následuje resumé, pod bodem jedenáct jsou uvedena klíčová slova, třináctkou je označena použitá literatura, a konečně čtrnáctkou právní předpisy, s nimiž autorka pracovala. Použitá judikatura shrnuta není (srov. k ní dále).

Naprostá většina částí vlastního textu je dále systematicky členěna.

Před úvodem je položen obsah. Sluší konstatovat, že seznam použité literatury je velmi obsáhlý, zahrnuje i webové stránky, a z textu je zřejmé, že autorka skutečně literaturu v seznamu uvedenou používala a velmi inspirativním způsobem z ní čerpala, aniž by se tím snižoval její vlastní tvůrčí podíl na práci. Poznámkový aparát je abnormálně rozsáhlý, veden pečlivě a lege artis.

Po obvyklém úvodu následuje kapitola věnovaná vyživovací povinnosti, jednak jejím obecným stránkám, jednak historickým aspektům, jednak pak jednotlivým druhům vyž. povinností.

Třetí část představuje těžiště práce: je tu rozpracována na téměř čtyřiceti stranách rubrikovaná tematika, předně vyž. povinnost rodičů k dětem, a to včetně procesní stránky věci i výkonu rozhodnutí, a dále pak vyž. povinnost dětí k rodičům.

Čtvrtá část se zabývá otázkami výživného s cizím prvkem.

Pátá část je věnována mezinárodním smlouvám upravujícím

vyživovací povinnost. Je pravda, že tato kapitola poněkud vybočuje ze sledu jednotlivých částí, ale její obsah je nanejvýš potřebný a mám za to, že je dobře, že se autorka této otázce souhrnně věnovala.

Šestá část je věnována velmi zajímavé a u nás nezpracované problematice zahraničních úprav vyž. povinnosti rodičů a dětí. Výběr jednotlivých zemí je dosti ilustrativní, a lze mít za to, že tato část je rovněž velmi přínosná.

V sedmé části doktorandka dává nahlédnout do budoucí, resp. uvažované právní úpravy vyž. povinnosti u nás.

Osmá část představuje velmi obsáhlé shrnutí.

Devátá část je závěr, a ostatní části již byly uvedeny výše.

Předložená práce rozhodně není pouhým popisem právní úpravy, je založena dosti široce a je i zamyšlením nad jednotlivými problémy, které přímo, popřípadě i nepřímo s vyživovací povinností, zejména rodičů vůči dětem souvisejí. Autorka uplatňuje vlastní názory a stanoviska. Přitom její vhléd do rubrikované tematiky je, jak je dobře patrné, vskutku vynikající. Lze ocenit i to, že text je velmi aktuální, zachycuje totiž i problematiku zcela recentní. Rozhodně kladně je třeba hodnotit i autorčinu práci s judikaturou, jak soudů obecných, tak i soudu ústavního a ESPL.

Doktorandka zvládla svůj úkol velice úspěšně. Proto mám za to, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a d o p o r u č u j i j i k p ř i j e t í .

V Praze, 2010-11-1

doc. JUDr. Michaela Zuklínová, CSc.

konzultantka